

ser i stedet for foreningens, får Finanstilsynet i medfør af stk. 4 mulighed for at udstede bestemmelser om aflønning af bestyrelse, direktion og personale samt et investeringsforvaltningsselskab og rådgivere med resultatorienteret aflønning.

Hvis Finanstilsynet udsteder regler om en anden aflønning og honorering end med faste beløb, vil formålet med disse regler være at sikre, at den resultatbaserede aflønning og honorering holdes inden for visse rammer, og at der f.eks. ikke ved beregningen medregnes resultater, der allerede tidligere er honoreret m.v.

Der kan som hidtil udbetales tantieme med faste beløb. Overlades ledelse af en forening til et investeringsforvaltningsselskab, kan der ligeledes udbetales tantieme med faste beløb til selskabet.

Til § 38

Bestemmelsen er ny. Formålet med bestemmelsen er at give Finanstilsynet mulighed for at regulere transaktioner mellem en forening og selskaber, som foreningen har indgået væsentlige aftaler med eller selskaber, som er koncernforbundne med disse selskaber som om, der er tale om koncerninterne transaktioner.

Stk. 1 indeholder en bemyndigelse til Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for, hvilke krav der skal stilles til fastsættelsen af vilkårene for sådanne transaktioner. Det er hensigten at anvende bemyndigelsen til at sætte den bekendtgørelse om koncerninterne transaktioner, der skal udstedes efter § 181 i lov om finansiel virksomhed, i kraft for foreninger med de afvigelser, som foreningernes særlige forhold tilsiger.

Efter *stk. 2* er en ulovlig transaktion ugyldig, og de almindelige retsvirkninger af ugyldighed indtræder.

En transaktion vil også være ugyldig i tilfælde, hvor en forenings medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den pågældende transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes en forenings køb af finansielle tjenesteydelser hos et selskab, der er koncernforbundet med foreningens investeringsforvaltningsselskab til en pris, der ligger over markedsværdien.

Til § 39

Bestemmelsen er ny og gennemfører UCITS-direktivets artikel 13 b, jf. artikel 5 g, stk. 1, litra e og stk. 2. Den svarer til § 102 i lov om finansiel virksomhed, der vedrører investeringsforvaltningsselskaber.

Det foreslås i *stk. 1*, at bestyrelsen for en forening skal træffe beslutning om, at foreningen kan delegerer

visse opgaver, som det påhviler foreningen at udføre, til tredjemand.

Direktivet giver på visse nærmere angivne betingelser medlemslandene adgang til at tillade, at investeringsforeninger med henblik på at opnå en mere effektiv drift delegerer udførelsen af opgaver til tredjemand.

Begrundelsen for bestemmelsen er, at det skal sikres, at den regulering af og tilsyn med investeringsforeninger, som er indført på EU-niveau, ikke omgås ved, at investeringsforeninger uden kontrol kan uddelegere de opgaver, der påhviler dem til tredjemænd, der ikke er undergivet tilsvarende regler eller tilsyn.

I den hidtil gældende tilsynslovgivning har der ikke været en bestemmelse om delegation bortset fra, at en forening kunne overlade den daglige ledelse til et administrationselskab. Det er i forslaget valgt at lade de samme regler om delegation gælde for investeringsforeninger, som er undergivet direktivregulering og for specialforeninger, som ikke er undergivet direktivregulering.

Det har været praksis, at foreninger kan uddelegere nogle af deres opgaver til andre. Det har typisk drejet sig om markedsføring af andele i foreningerne, visse funktioner i forbindelse med IT, visse opgaver i forbindelse med investeringsforvaltningen, men dog ikke investeringsbeslutninger, samt opgaver af teknisk/administrativ karakter.

Det har hidtil i flere tilfælde været foreningerne, der har indgået sådanne aftaler. I andre tilfælde, hvor en forening er forvaltet af et administrationselskab, er det administrationselskabet, der har indgået aftalen. Også i fremtiden er der mulighed for, at en forenings bestyrelse selv kan beslutte, hvor detaljerede beslutninger bestyrelsen selv vil træffe om delegation af opgaver, og hvilke beslutninger den vil overlade til den daglige ledelse. Beslutningen skal dog være konkret for så vidt angår de opgaver, den angår.

Forslaget indebærer, at en forenings bestyrelse dels skal træffe beslutning om, hvilke opgaver der skal delegeres, dels fastsætte rammerne for, hvilke aftaler om delegation af opgaver som den daglige ledelse bør indgå. Forslaget er en konsekvens af, at det dels er foreningens bestyrelse, der har ansvaret for, at foreningen administreres effektivt og økonomisk, dels at den daglige ledelse er undergivet instruktionsbeføjelse fra foreningens bestyrelse.

En beslutning om at delegerer opgaver til tredjemand forudsætter, at delegationen vil medvirke til en mere effektiv og billigere drift af foreningen.